Република Србија
УПРАВНИ СУД
3 У. 8864/15
08.02.2018. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судијским саветником Горданом Вукићевићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца А.А., ..., ..., Б.Б., ..., ..., В.В., ..., ..., Г.Г., ..., ..., Д.Д., ..., ..., Ђ.Ђ., ..., ..., и Е.Е., ..., ..., које све заступа заједнички пуномоћник Дени Кузмановић, адвокат из Београда, Изворска 72, против туженог Министарства финансија Републике Србије у Београду – Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја број: 46-00-00818/2014-13 од 05.02.2015. године, са заинтересованим лицима Градом Београдом, кога заступа Градско правобранилаштво града Београда и Републиком Србијом, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, у предмету враћања имовине, по одржаној усменој расправи дана 06.02.2018. године, у нејавној седници већа одржаној дана 08.02.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог органа одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца изјављена против решења Агенције за реституцију Републике Србије – Подручне јединице Београд, број 46-008121/2013 од 29.07.2014. године а којим се у целости одбија захтев тужилаца за враћање одузете имовине, односно обештећење и то грађевинског земљишта које се налази на катастарским парцелама ... КО ..., по старом премеру, односно део кат.парцела ..., део ..., део ..., део ..., део ..., део ..., део ..., део ..., део ... КО ...., по новом премеру уписане у листове непокретности број ..., ..., ..., ... КО ..., као неоснован.

У тужби поднетој Управном суду, преко пуномоћника, тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа и истичу да је аграрном реформом односно извршном одлуком Министарства пољопривреде Републике Србије број ... од 19.04.1946. године, експроприсана у корист фонда део парцеле број ... КО ..., чија је

укупна површина 2 ха 79 ара и 95,20 м^2 а наследницима је остављена укупно 1 ха 22 ара и 64 м^2. Спорaн је део од 1 ха 22 ара и 64 м^2 од којег је сада покојна Ж.Ж. свој удео од 1/5 продала државном предузећу З.З.. Наиме, тачно је да је Ж.Ж. свој удео од 1/5 продала али тужиоци се позивају на члан 5. став 1. тачка 4. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, којим прописом је предвиђено да лице које је закључило уговор о купопродаји са државним органом у периоду од 1945.-1958. године, ако се у судском поступку утврди да је оштећена висина купопродајне цене – има право на обештећење умањене за висину исплаћене купопродајне цене. Међутим, органи управе нису поштовали ову одредбу па тужиоце нису упутили на надлежни суд ради утврђивања евентуалне разлике у исплаћеној и правој цени предметне парцеле. Решењем које се налази у списима предмета и то Другог среског суда за Београд број ... од 18.06.1949. године, предметно земљиште је укњижено као општенародна имовина. Увидом у извод из катастра продато земљиште заведено је као јавна својина и то државно власништво. Уверењем Републичког геодетског завода 02 број .../12 од ....2012. године земљиште је књижено као општенародна имовина. Уговором продата парцела је део парцеле ... КО ..., која је била величине 27.995,20 м^2 од које је решењем Министарства пољопривреде – Одељења за аграрну реформу број ... од 19.04.1964. године изузето 15.731,20 м^2 и преузето од Фонда. Ова парцела је решењем Министарства пољопривреде број 16641/47 од 03.05.1947. године додељена на коришћење државном предузећу З.З.. Сходно томе, тужиоци предлажу да се решење Министарства финансија од 05.02.2015. године у целости поништи, предмет врати на поновно одлучивање и наложи упућивање пред надлежни суд ради оцене да ли постоји разлика од реалне и исплаћене цене за део парцеле број ... КО ..., и то 1/5 од 1 ха 22 ара и 64 м^2, који идеални део је продала Ж.Ж. државном предузећу З.З.. Уз поднесак који је пуномоћник тужилаца доставио Управном суду 11.04.2017. године достављени су и локацијски услови које је под бројем IX-20 број 350-1418/2016 од 25.01.2017. године, издао Секретаријат за урбанизам и грађевинске послове Градске управе града Београда, Сектор за издавање локацијских услова и грађевинске послове за објекте јавне намене и велике инвестиције у поступку обједињене процедуре. Уз наведени поднесак, достављена је и грађевинска дозвола инт.бр. IX-20 број 351-83/2017 коју је издао исти орган управе и којим се одобрава инвеститору И.И. ..., изградња фазе једног стамбеног – пословног објекта коју чине ламеле “7” и “8” са припадајућим делом заједничке подземне гараже обе спратности По+П+7+Пс, припадајуће инфраструктуре и зелених слободних површина на кат.парцели ... КО ... у ... према површинама, броју станова и локала и броју паркинг места, у свема према диспозитиву тог решења. Пуномоћник тужилаца је у речи на усменој расправи остао у свему при наводима из поднете тужбе и предложио да суд обавеже тужени орган да тужиоцима надокнади трошкове управног спора за састав тужбе, за састав једног поднеска, као и за приступ јавној расправи, као и увећање за више тужилаца, у укупном износу од 360.000,00 динара.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима изентим у оспореном решењу и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице Град Београд је у одговору на тужбу датом преко законског заступника Градског правобранилаштва дана 17.09.2015. године, предложило да суд тужбу одбије као неосновану, наводећи да су првостепени орган, а затим и другостепени орган правилно одлучили и уз правилну примену одредби члана 2.

Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, који прописује да се право на враћање имовине по одредбама тог закона може остварити за имовину одузету применом прописа који су таксативно наведени у члану 2. истог закона, као и на одредбу члана 3. став 1. тачка 1. истог закона, којим је дефинисано шта се подразумева под "актом подржављења". Како у конкретном случају уговор о продаји и куповини оверен пред Другим среским судом за град Београд под Ов.бр. 370/48 од 28.01.1948. године, не представља акт о подржављењу у смислу Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, то је по мишљењу заинтересованог лица, правилно одбијен захтев тужилаца за враћање предметног земљишта. У речи на усменој јавној расправи законскизаступник заинтересованог лица је остао у свему при наводима из одговора на тужбу и предложио је да суд тужбу одбије.

Република Србија није доставила одговор на тужбу а законски заступник Републике Србије – Државно правобранилаштво је дописом обавестило суд да није добило тужбу иако у списима постоји доказ да им је тужба на одговор достављена 24.08.2015. године.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу у присуству пуномоћника тужилаца, као и тужилаца А.А. и Б.Б. лично, а у одсуству уредно позваног туженог органа и уредно позваног заинтересованог лица Републике Србије. На расправи је присуствовао и законски заступник заинтересованог лица града Београда и то за Градско правобранилаштво, Бојан Добрић, по пуномоћју које је приложио. Усмена расправа одржана у складу са одредбом члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС", бр. 111/09), којим је прописано да је усмена јавна расправа обавезна ако је у управном спору учествовало две или више странака са супротним интересима, као што је овде случај.

Након оцене навода у тужби, одговора на тужбу, списе предмета и навода странака изнетих на усменој јавној расправи, Управни суд је оценио да је тужба неоснована.

Правилно, по налажењу суда, поступио тужени орган када је одбио, као неосновану, жалбу тужилаца изјављену против првостепеног решења Агенције за реституцију од 29.07.2014. године, налазежи да је то решење донето без повреде правила поступка, као и да је засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и на правилној примени материјалног права.

Из образложења оспореног решења, произлази да су тужиоци дана 07.06.2014. године првостепеном органу, преко пуномоћника, поднели захтев за враћање одузете имовине и обештећење предметног грађевинског земљишта. На основу увида у приложени Уговор о продаји и куповини закључен између Ж.Ж. као продавца и предузећа З.З. као купца, који је оверен пред Другим среским судом за град Београд Ов.бр. 370/48 од 28.01.1948. године, утврђено је да је продавац продао купцу 1/5 кат.парц. ..., ЗКУЛ ... КО ... укупне површине 12264 м^2, која је припадала продавцу као део наследства иза пок. Ј.Ј., див. Из ..., по Решењу о уручењу заоставштине О.бр.1405/42 од 01.09.1942. године.

На основу увида у Решење Другог среског суда за град Београд Дн .../49 од ....1949. године, утврђено је да је на основу Уговора о продаји и куповини потврђеног од овог суда дана 28.01.1948. године, Ов.бр. 370/48, пуномоћја потврђеног од овог суда дана 27.01.1948. године Ов 365/48 и решења ИОНО VI реона у Београду бр. 9068 од 14. априла 1948. године дозвољена укњижба у земљ. ул. бр. ... КО. ... у А листу и то 1/5 дела парцеле бр. ... њиве на углу улице ... и ... од 12264 м^2 као општенародна имовина са 1/5, до тада уписана на Ж.Ж. Из .... Увидом у Уверење РГЗ Службе за катастар непокретности Београд 2, 02 број: .../12 утврђено је да кат. Парц. ... КО. ... старог премера одговарају делови кат. Парц. ... ..., ..., ..., ... КО ... новог премера. На основу увида у приложене изводе из МКУ и МКР утврђено је да су подносиоци захтева законски наследници бившег власника Ж.Ж. и да су активно легитимисани за учествовање у овом поступку. Тужени је у разлозима образложења оспореног решења навео да је након извршеног увида и у остале списе предмета, оценио да је одлука првостепеног органа, садржана у диспозитиву ожалбеног решења, правилна и на закону заснована. Наиме, одредбом члана 1. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу ("Службени гласник РС", број 72/11, 108/13 и 142/14), прописано је да се тим законом уређују услови, начин и поступак враћања одузете имовине и обештећења за одузету имовину, која је на територији Републике Србије применом прописа о аграрној реформи, национализацији, секвестрацији, као и других прописа, на основу аката о подржављењу, после 9. марта 1945. године одузета од физичких и одређених правних лица и пренесена у општенародну, државну, друштвену или задружну својину. Одредбом члана 2. истог закона прописано је да се право на враћање имовине по одредбама овог закона може остварити за имовину одузету применом прописа који су таксативно наведени у тач. 1. до 41. тог члана.

Такође, тужени наводи и одредбу члана 3. став 1. тачка 3) истог закона, којом је дефинисан појам "акта о подржављењу" као правног акта који је имао непосредно дејство, као што је пресуда, одлука, решење и други правни акт државног, односно другог надлежног органа, којим је извршено подржављење имовине. Имајући у виду цитиране одредбе закона, тужени је оценио да је првостепени орган правилно одлучио када је одбио захтев жалилаца за враћање предметног земљишта обзиром да Уговор о продаји и куповини оверен пред Другим среским судом за град Београд под бројем Ов.бр. 370/48 од 28.01.1948. године, којим је правни претходник тужилаца – Ж.Ж.ћ продала свој сувласнички удео и то 1/5 предметне катастарске парцеле предузећу З.З., не представља "акт о подржављењу" у смислу Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, па је без утицаја на доношење другачије одлуке у овом предмету жалбени навод да је Решењем II Среског суда за град Београд бр.... од 18.06.l949. године, предметно земљиште књижено као општенародна имовина. По оцени Управног суда, правилно је тужени, оценио све наводе жалбе, као неосноване. Посебно је цењен навод жалбе да су у конкретном случају испуњени услови из члана 5. став 1. тачка 4. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, којим је прописано да физичко лице, које је закључило уговор о купопродаји са државним органом у периоду од 1945. до 1958. године, ако се у судском поступку утврди да је оштећено висином купопродајне цене имало право искључиво на обештећење, у складу са овим законом, умањено за висину исплаћене купопродајне цене, па је тужени правно нашао да је овај навод жалбе неоснован, обзиром да се купац-предузеће З.З. Из ..., коме је бивша власница продала свој сувласнички удео на предметном земљишту, не може

сматрати државним органом у смислу цитиране законске одредбе.

Суд је ценио све наводе у тужби али налази да су они неосновани и без утицаја на другачију оцену суда о законитости оспореног решења, будући да је тужени орган у образложењу оспореног решења дао детаљне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и Управни суд.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде, у складу са чланом 46. став 2. Закона о управним споровима применом, у вези одредбе члана 40. став 2. истог Закона.

Одлучујући о захтеву тужилаца за накнаду трошкова управног спора, Управни суд је применом одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима, и сходном применом одредбе члана 153. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...55/14), који закон се сходно примењује на основу одредбе члана 74. ЗУС-а, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, имајући у виду успех тужилаца у овом управном спору.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 08.02.2018. године, 3 У. 8864/15

Записничар
Гордан Вукићевић,с.р.

Председник већа – судија
Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉД